

Taknemmelighed af alle dem, der dels alt have følt og dels kunne komme til at føle de trykkende Ulemper ved den bestaaende Tilstand, samt endelig ikke mindst af de mange af Folkekirkens Medlemmer, der med Ængstelse og dyb Bekymring have øjnet en nærliggende Fare for Ægteskabets høje etiske Betydning, naar dets Stiftelse ved et Tvangsbud forvandlede til en simpel borgerlig Akt.

Flertallet stoler derfor paa, at dets nedenstaaende Ændringsforslag vil møde Velvillie og hensynsfuld Overvejelse fra de vedkommende Ministres Side og en overvejende Tilslutning fra Tingets.

Et *Mindretal* (S. Jensen, Sørensen-Egaa og Vestergaard-Gjøtrup) kan hverken tiltræde Flertallets Ændringsforslag eller billige dets Begrundelse deraf.

Efter Mindretallets Mening vil dette Forslag — hvis det bliver Lov — nemlig ikke paa en tilfredsstillende Maade kunne raade Bod paa de Vanskeligheder eller afværge de Bryderier, som Udvalget er enigt om, at den nuværende Ordning af Ægteskabs Indgaaelse og dets Stilling til Kirken og Staten i visse Tilfælde undertiden giver Anledning til, og Mindretallet kan lige saa lidt tillægge de indkomne Adresser mod Indførelse af almindelig borgerligt Ægteskab en saa stor Betydning, som Flertallet synes at gøre, at det af den Grund skulde slutte sig til Flertallets Forslag.

Endnu mindre kan dog Mindretallet erkende Berettigelsen af de Betæneligheder, som Flertallet synes at nære ved Tanken om Indførelsen af almindelig borgerligt Ægteskab, da Mindretallet nemlig tværtimod vedblivende nærer den Overbevisning, at netop denne Ordning af Ægteskabs Indgaaelse i høj Grad vil bidrage til at højne Ægteskabet i Befolkningens Bevidsthed, fordi der derved gengives det dets i historisk Henseende ældgamle, sande og rette Stilling baade til Borgersamfundet og Menigheden, saa hvert af disse Samfund kan faa sin Ret, og Sandheden fremfor alt kan ske Fyldest.

Bortset fra, at Mindretallet finder det mindre rigtigt i formel Henseende, at Flertallet stiller sit Forslag som Ændringsforslag, skønt det paa Grund af dets indgribende Karakter nærmest maa opfattes som et selvstændigt Lovforslag, skal Mindretallet i øvrigt indskrænke sig til hermed at forbeholde sig Ret til nøjere at begrunde sin Stilling til Flertallets Forslag ved Forhandlingen derom i Salen.

Et *andet Mindretal* (Jørg. Pedersen) er ikke principielt imod, at Ægteskabs Indgaaelse ordnes saaledes, at Handlingen deles i en borgerlig Anerkendelse af Ægteskabet, fælles for alle, og en kirkelig Indvielse deraf for dem, som ønske en saadan, og Mindretallet kunde derfor have gaaet med til Regeringens Lovforslag, *dersom* Befolkningen i større Udstrækning havde følt Trang til den deri foreslaaede Forandring, eller de Mangler, der klæbe ved den nuværende Ordning, kun paa den Maade lod sig afhjælpe.

Men ingen af Delene er Tilfældet. Den aldeles overvejende Del af Befolkningen føler sikkert ingen Trang til at faa den nævnte Adskillelse gjort; den foretrækker tværtimod at beholde den nedarvede Ordning. Den ønsker, at den borgerlige Anerkendelse af Ægteskabet fremdeles maa finde Sted i Forbindelse med kirkelig Vielse og foregaa i Kirken, og dens Standpunkt til den foreslaaede Reform har utvivlsomt fundet et korrekt Udtryk i de til Tinget indkomne talrige Adresser, der alle bede om *Frihed* — Frihed til at vælge, saa de, der ønske, at Anerkendelsen af deres Ægteskab skal foregaa *udenfor* Kirken og ved den borgerlige Øvrighed, skulle have Adgang dertil, medens paa den anden Side de, der foretrække at faa deres Ægteskab anerkendt i Kirken, ved Præsten og i Forbindelse med kirkelig Vielse, skulle have Lov til det.

Mindretallet skønner ikke, at det vil være rigtigt at nægte Befolkningen denne Frihed, og det saa meget mindre, som der aldeles ikke foreligger nogen *Nødvendighed* for at gøre det. I Modsætning til, hvad ovenfor er paastaaet, maa Mindretallet nemlig hævde, at det stillede Ændringsforslag paa tilfredsstillende Maade løser de Vanskeligheder, som af alle erkendes at være til Stede, og giver saavel Befolkningen som Præsterne den i dette Forhold fornødne Frihed. Mindretallet er derfor med til at stille Ændringsforslaget og anbefaler det til Vedtagelse.

Ændringsforslag.

Af *Breinholt, Carstensen, Goos, Moltke-Bregentved, Nordby og J. Pedersen:*

1) Lovforslaget affattes saaledes:

§ 1.

Ægteskab kan her i Landet gyldigen stiftes enten ved kirkelig Vielse af Folke-